

The Holy See

Papina poruka za Svetski dan mladih u Madridu 2011!

Ukorenjeni i dozidani na Hrista, učvršćeni verom (Kol 2, 7)

Dragi prijatelji,

Često se prisetim Svetskog dana mladih u Sidneju 2008. Tamo smo prisustvovali pravom festivalu vere, gde je Duh Sveti delovao svojom snagom i povezivao sve učesnike iz različitih krajeva sveta. To okupljanje, kao i sva prethodna, urodilo je bogatim plodovima u životima mladih osoba i u životu same Crkve. Sada se radujemo sledećem Svetskom danu mladih koji će se u avgustu naredne godine održati u Madridu. Godine 1989, nešto pre istorijskog događaja pada Berlinskog zida, susret mladih održan je u Španiji, u Santijagu de Kompostela. Danas, kada Evropa žudi za povratkom pravim korenima hrišćanstva, svetski susret mladih održaće se ponovo u Španiji, pod geslom iz poslanice sv. Pavla Kološanima: „Ukorenjeni i dozidani na Hrista, učvršćeni u veri (Kol 2, 7)“. Pozivam vas i hrabrim da se odazovete pozivu na sudelovanje na susretu u Madridu, susretu koji je od izuzetne važnosti kako za Crkvu u Evropi, tako i za Crkvu globalno. Voleo bih da svi mladi koji su u mogućnosti, svi mladi koji veruju u Isusa Hrista i žive svoju veru, kao i oni koji su možda trenutno poljuljani u veri i oni koji još ne veruju, prisustvuju susretu. Siguran sam da će to biti susret sa samim živim Hristom koji će ostaviti neizbrisiv trag na svim mladim životima.

1. Izvor vaših najdubljih težnji

Pokazalo se da u svakoj istorijskoj epohi, pa i u ovoj našoj današnjoj u kojoj živimo i delujemo, mlade osobe žude da međuljudski odnosi budu protkani iskrenošću i solidarnošću. Mnogi nastoje i trude se da izgrade i očuvaju prava prijateljstva, upoznaju i osećaju pravu ljubav, zasnuju vlastitu porodicu, postignu ličnu stabilnost i budu zadovoljni sobom. Dakle, sve ono što im je potrebno za sigurniju i srećnu budućnost. Prisećajući se svoje mladosti, shvatio sam da stabilnost i sigurnost nisu ono najbitnije što okupira misli mladog čoveka. Posao i krov nad glavom, kao i iskorišćavanje ukazanih prilika koje pružaju život i mladost, nešto je što je realnije i više prisutno u mladim ljudskim mislima. U vreme moje mladosti i mi, tadašnje mlade osobe, tražili smo nešto novo, ne pristajući na prosečnost, malograđanštinu i ono što nam se nudilo. Naravno, deo naše želje i potrage za lepotom života treba pripisati tadašnjoj osobenoj klimi u Evropi, koja nam je uskraćivala slobodu govora, izražavanja, delovanja. Osećali smo se tada „privezanim“, „zarobljenim“ i samo smo hteli da izađemo iz okova koje smo osećali oko sebe. Želeli smo da istražimo sve mogućnosti koje čovek kao čovek ima. Smatram kako ta želja mladog čoveka da „izađe“ iz nekih okova i da traži nešto „više“, nešto „iznad“ postoji u svakom istorijskom razdoblju, verujem da postoji i danas. Deo mladalačkog života jeste i činjenica da iza sigurnog zaposlenja i svakodnevnog života mlada osoba traži nešto „više“. U skladu s tim postavljam pitanje: Da li je onda posredi nešto što nestaje s odrastanjem i starenjem? Ne. Nije. Muškarac i žena stvoreni su za nešto „više“. Stvoreni su za večnost. Sveti Avgustin je bio u pravu kada je rekao: „...naša srca nemaju mira sve dok ne pronađu odmor u Tebi“. Težnja za smislenijim i ispunjenijim životom dokaz je da smo Božja stvorenja. Bog je život i zato svako ljudsko biće toliko teži pravom, smislenom životu. Kao što je čovek stvoren na sliku Božju i po tome je poseban i drugačiji od drugih živih stvorenja, tako i potragu za životnim smislom obavlja na poseban način. Čeznemo za ljubavlju, veseljem i mirom i to nam saznanje pomaže da uvidimo da zato nema smisla udaljavati se od slike Božje. Nema smisla bežati od Njega. On je naš izvor života. Ako to poreknemo ili ga naizgled sklonimo u stranu, u nemogućnosti smo da svoj život ispunimo svojim težnjama: „...bez svog Tvorca stvorenja padaju u ništavnost“ (Drugi vatikanski sabor, *Gaudium et spes*, 36). U nekim delovima sveta, pogotovo zapadnim, kulture danas nastoje da uključe Boga, ali veru smatraju prvenstveno ličnom, ne pridaju joj veći značaj za društvo u celini. Iako celokupan temelj ljudskih vrednosti dolazi upravo iz Jevanđelja – vrednosti kao što su ljudsko dostojanstvo, solidarnost, porodica, posao – svedoci smo kako se danas u mnogim delovima sveta hrišćanstvo negira, odbija.

Iz tog vas razloga, dragi prijatelji, podstičem da učvrstite svoju veru u Boga, Oca našeg Gospodina Isusa Hrista. Vi ste budućnost društva i budućnost Crkve. Kao što i apostol Pavle nekad davno reče Kološanima da je potrebno imati svoje korene i biti postojan u njima, to isto vredi i danas. Mnogi, naime, nemaju čvrsto postavljene životne temelje i mnoge takve životne priče završavaju tužno, često i tragično. Svet je preplavilo relativizovanje vrednosti, istina kao vrednost izgubila je na značaju, kao da se izgubila iz sistema najviših vrednosti. Ali takav način promišljanja ne dovodi do slobode, nego sasvim suprotno – vodi u nestabilnost, zbunjenost, udovoljavanje i prihvatanje trenutnih zadovoljstava. Kao mlade osobe, vi, dragi prijatelji, primete i nasledujete određene temelje vrednosti od svojih porodica, svoje sredine. Kako rastete i sazrevate u fizičkom smislu, tako rastete i u duhu i stičete sposobnost vrednovanja tih temelja, razlikovanja dobrog od lošeg.

Dalje sami nadograđujete svoj sistem vrednosti i ubirete plodove svoje gradnje.

2. Ukorenjeni i dozidani na Hrista

Umesto isticanja važnosti vere u životu vernika, voleo bih da istaknem važnost reči sv. Pavla koji kaže: „Ukorenjeni i dozidani na Hrista, učvršćeni u veri“ (*Kol 2, 7*). Iz navedenog možemo razlikovati tri celine: reč „ukorenjeni“ odmah nam priziva sliku biljke s korenovima, reč „dozidani“ asocira nas na konstrukciju kuće, dok reč „učvršćeni“ povezujemo s telesnom i duhovnom snagom. Pre nego što se osvrnem na svaku od ovih istaknutih celina ponaosob, voleo bih da s gramatičke strane istaknem kako ova rečenica sv. Pavla stoji u pasivu, tako da s druge strane možemo reći da je Krist taj koji ukorenjuje, zida i učvršćuje u veri.

Slika biljke i njenih korenova koju nam prizivaju reči sv. Pavla dočarava nam čvrstu biljku, stabilnu zahvaljujući upravo njenoj dobroj ukorenjenosti. Njeni korenovi daju joj snagu, usmeravaju je. Bez snažnih korenova biljku bi lako oduvao vetar, ne bi preživela. Gde su, u čemu su i šta su naši korenovi? Naši roditelji, porodica, kultura naše sredine i države određuju u velikoj meri naš identitet. Ali Sveto pismo traga dalje. Prorok Jeremija kaže: „Blagoslovljeni oni koji veruju u Gospoda, čije je verovanje Gospod. Oni će biti kao biljka zasađena i zalivana vodom, pustiće korenove. Neće se bojati vrućine kada dođe, a njihovo će lišće biti uvek zeleno. U godini suše neće biti uplašeni, a plodova će i onda biti“ (*Jer 17, 7–8*). Za proroka puštanje korenova znači staviti život u ruke Gospodu, pustiti da nas On vodi, verovati Njemu. Gospod je naš život, naš temelj. Naš život kreće od Njega. Bez Njega ne možemo da živimo. Kao što biljka ne opstaje bez korenova, čovek ne opstaje bez Gospoda. „Gospod nam je dao večni život, a taj život je u Njegovom Sinu“ (*1 Jn 5, 11*). I sam Isus nam je rekao da je On život naš. Naša vera, hrišćanstvo, nije samo verovanje u određene stvari zato što su one istinite, ona je mnogo više. Ona je iznad svega istinski susret s Isusom Hristom koji našim životima daje pravi smisao, upotpunjuje nas. Svakom čoveku u njegovoj mladosti pojavljuju se brojna pitanja vezana uz smisao njegovog života. Koji je taj smisao? Gde je? Kojim smerom ići? Ti trenuci vrlo su važni i sigurno nas brinu izvesno vreme. Preispitujemo se kojim poslom da se bavimo, koje i kakve odnose i veze da uspostavimo, koja prijateljstva da nastavimo i slično. Još jednom prisećam se svoje mladosti i mogu reći da sam prilično rano shvatio da Gospod želi da budem sveštenik. Kasnije, posle rata, u semeništu i na fakultetu kada sam bio na putu postizanja svog prepoznatog cilja, zastao sam i ponovno se preispitao. Brojna pitanja okupirala su mi misli i srce. Da li je to sigurno put kojim želim da idem? Da li je to sigurno Božja volja za mene? Hoću li moći da ustrajem na tom putu bez posrtanja i budem mu veran u služenju? Odluka poput izbora sveštenečkog načina života zahteva mnogo borbe u mislima, mnogo preispitivanja. Ali pojavili su se odgovori na sva moja pitanja i shvatio sam da me Gospod zaista želi na tom putu, da će mi dati snage za to. Shvatio sam da ću postati zaista „ja“ budem li ga slušao i hodao s Njim. Ono suštinsko što treba naglasiti jeste da sam shvatio da nije bitno ispunjenje mojih želja, nego Njegovih. Na taj način život postaje zaista

autentičan.

Kao što dobra ukorenjenost u tlo biljci ili drvetu daje stabilnost, tako i čvrsti temelji daju stabilnost i dugotrajnost kući. U veri i kroz veru „dozidani smo“ na Isusa Hrist. U svetoj istoriji možemo pronaći brojne primere ljudi, svetaca koji su svoje živote temeljili na reči Božjoj. Prvi među njima jeste Avram, praotac naše vere, koji je poslušao Gospoda kada je od njega zatražio da napusti zemlju svojih predaka i krene u Obećanu zemlju. Avram je verovao Gospodu, imenovan je prijateljem Božjim. Biti „dozidan“ na Hrista znači pozitivno odgovarati na Njegov poziv, verovati Mu i Njegovu reč pretočiti u dela. Sam Isus kaže: „Zašto me zovete Gospode, Gospode, a ne činite ono što vam govorim“ (*Lk 6, 46*). U nastavku je upotrebio poređenje s čovekom koji zida kuću. „Objasniću vam kakav je onaj ko dođe k meni, sluša moje reči i deluje po njima. Ta je osoba kao neko ko gradi kuću, kopa duboko i postavlja kamene temelje, da bi kuća kada dođe poplava ostala postojana – jer je dobro sagrađena“ (*Lk 6, 47–48*). Dragi prijatelji, gradite svoje vlastite kuće na steni, kao ova osoba iz poređenja koja „kopa duboko“. Pokušajte svakog dana da sledite Hristovu reč. Slušajte Ga i verujte Mu kao pravom prijatelju koji s vama putuje na vašem životnom putu. Uz Njega i s Njim dobićete snagu koja vam je potrebna za suočavanje s problemima, teškoćama, razočaranjima. Svakodnevno se susrećete s potrebom da donosite odluke, susrećete se s brojnim iskušenjima za koja znate da ne donose pravo zadovoljstvo, ispunjenje, sreću. Jedino reč Gospoda pokazuje autentični put i jedino nam naša vera osvetljava stazu našeg života. Zahvalno primite taj duhovni dar dobijen od vaših porodica, težite odgovornom odazivanju na Njegov poziv, rastite u svojoj veri. Pronađite podršku u veri vama bliskih osoba, u veri Crkve i uvek zahvaljujte Gospodu na daru vere.

3. Učvršćeni verom

„Ukorenjeni i dozidani na Hrista, učvršćeni verom“ (*Kol 2, 7*). Tim rečima sv. Pavle se obratio Kološanima, izloženim uticaju stranih kultura koje su ih odvrćale od Svetog pisma. Naš današnji kulturalni kontekst, dragi prijatelji, ne razlikuje se, nažalost, mnogo od onog drevnih Kološana. Svedoci smo jake struje sekularizma i nastojanja da se Bog stavi na margine čovekovog života i društva uopšte, čime želi da se dokaže da je „raj“ moguć bez Njega. Ali događa se sasvim suprotno. Iskustvo nam pokazuje da se svet bez Boga pretvara u „pakao“ koji je ispunjen sebičnošću, razorenim porodicama, netrpeljivostima među narodima, a uskraćen za prisustvo ljubavi, sreće i nade. Ali, srećom, danas ima i pojedinaca i čitavih naroda koji prihvataju Gospoda, slave Ga i žive po Njegovoj reči. Ima i onih koji su se udaljili od Gospoda, povelili se linijom sekularizma, pali pod uticaje raznih novih verskih pokreta. Isto tako, sreću se i oni koji su potpuno „zamrzli“ svoju veru.

Isus Hrist je svojom smrću na krstu izbrisao naše patnje, preuzeo na sebe naše grehe, osigurao nam oprostjenje kod Oca i pomirio nas s Njime, otvarajući nam na taj način put u večni život. Ali

ono najbitnije – oslobodio nas je ropstva greha i možemo slobodno da volimo sve, i prijatelje i neprijatelje, i one najsiromašnije, braću i sestre u potrebi.

Dragi prijatelji, krst nas često plaši jer deluje kao negiranje života. Ali krst je zapravo Božje „da“ čovečanstvu, izraz je najveće Njegove ljubavi i putokaz za večni život. Samo vaskrsli Hrist može da nas spase, oslobodi od zla i uspostavi Kraljevstvo pravde, mira i ljubavi.

4. Verovati u Isusa Hrista, a ne videti Ga

U Jevanđelju se susrećemo s iskustvom apostola Tome koji posle svoje nevere ipak u veri prihvata misteriju krsta i vaskrsnuće Gospoda. Toma, kao jedan od dvanaestorice apostola, sledio je Hrista na Njegovom putu, slušao Njegove reči, bio svedok Njegovih čuda i ozdravljenja. Kada se Isus posle vaskrsnuća ukazao apostolima, Toma nije bio prisutan, a rečima sabrača apostola da je Hrist živ jer je vaskrsao – nije poverovao. Neverno je izrekao da neće poverovati u to sve dok ne vidi rane na Njegovim rukama i ne dodirne rane ruku i Njegovog boka.

Svi mi želimo da osetimo Hristovu prisutnost, vidimo Ga, možemo da razgovaramo s Njim. Ali veliki broj ljudi današnjice teško dopire do Hrista. Ti ljudi su se pogubili u moru ponuđenih „slika Hrista“, a za svaku od njih tvrdi se da je ona prava. Podstaknut tim saznanjima i iskustvom, odlučio sam da napišem knjigu, želeći tako da opišem svoje susrete s Gospodom, želeći da Ga približim ljudima. Isus je dozvolio Tomi da dotakne Njegove rane, rekavši mu pri tome neka ne sumnja, nego neka veruje. I mi možemo „dodirnuti“ Gospoda u znakovima Njegove muke, u znakovima Njegove neizmerne ljubavi prema nama. Mi to možemo da učinimo u svetim tajnama koje nam je darovao, preko kojih nam se uvek iznova daruje.

Dragi mladi, naučite da vidite i susrećete Isusa u euharistiji u kojoj je prisutan i preko koje nam daje snage za naše životno putovanje. U svetoj tajni Svete ispovesti Gospod nam oprašta naše grehe, slabosti i propuste i obasipa nas svojom milošću i snagom. Prepoznajte Hrista i služite Mu pomažući drugima, pomažući siromašnjima, bolesnima, onima kojima je potrebno. Uđite u lični dijalog s Isusom Hristom i negujte taj odnos. Upoznajte bolje Gospoda čitajući Sveto pismo, Katehizam Katoličke Crkve. Susrećite se i razgovarajte s Njim u molitvi, na svetim mestima. Verujte u Njega i verujte da to poverenje On nikada neće izneveriti. Verom slobodno pristupate celokupnoj Njegovoj istini. Rastite u svojoj veri, pomerajte granice saznanja do kojih ste došli u detinjstvu. Upoznajte Boga, sa-živite autentično s Njim. Kada to učinite, tada ćete kao i apostol Toma moći da kažete: „Gospod moj i Bog moj.“

5. Suzdržani u veri, umesto da budemo svedoci

Isus je rekao Tomi: „Jesi li poverovao zato što si me video? Blago onima koji ne vide, a veruju i onima koji još treba da poveruju“ (Iv 20, 29). Tim svojim rečima Isus govori kako put Crkve treba da se temelji na rečima Njegovih svedoka: apostola. Iako Isus svakoga od nas pojedinačno poziva na verovanje, sve nas istovremeno povezuje u veliku zajednicu svojih vernika, u Crkvu čiji članovi postajemo krštenjem. Svaki vernik je blistava i važna karika u lancu vernika. Vernici su nošeni verom drugih, podržani verom drugih. Budimo stoga uvek zahvalni Gospodu na daru Crkve, preko koje možemo zajedno da rastemo u veri i učvršćujemo je.

U istoriji Crkve sveci i mučenici su snagu u mukama i teškoćama crpli upravo u krstu i svoje su živote polagali za Hrista. U veri su pronašli snagu za prevladavanje slabosti. Svoju veru svedočili su hrabro i neustrašivo. I danas postoje hrišćani koji su u solidarnosti živi svedoci vere i ljubavi u Hrista i prema Hristu. Pravi su to mirotvorci, promoteri pravde i radnici koji se bore za bolji, humaniji svet, za svet u skladu s Božjim planom. Ti ljudi su svojom kompetentnošću i sposobnošću u različitim oblastima ljudskog života uopšte i na različitim područjima svog rada doprineli dobrobiti društva, svoje zajednice. Reči Božje pretaču u konkretna dela i na taj način pravi su svedoci svoje vere. Hrist je naše najdragocenije blago. Ali to je blago koje nije namenjeno samo nama. Ono nam je dato da ga podelimo s ostalima, sa svojom braćom i sestrama. U naše vreme globalizacije budite svedoci hrišćanske nade! Koliko je samo onih koji čekaju da ta nada dopre i do njih! Kada je stajao pred telom mrtvog Lazara, Isus je Marti rekao: „Ako veruješ, videćeš Božju slavu“ (Iv 1, 40). Tako i vi – ako verujete i ako imate hrabrosti da svakog dana budete svedoci te vere, ugledaćete Njegovu slavu u mnogim mladima poput vas koje ste upoznali s Hristom.

6. Na putu prema Svetskom danu mladih u Madridu

Dragi prijatelji, još jednom vas pozivam da dođete u Madrid na Svetski susret mladih. Svakoga od vas očekujem s velikom radošću. Isus Hrist želi da učvršćujete svoju veru u Crkvi i kroz nju. Odluka o verovanju u Isusa Hrista nije laka, mnogi lakši putevi verovanja mogu lako da nas zavedu, ometu. Ali ne obeshrabrujte se! Tražite podršku crkvene zajednice, podršku Crkve. Tokom ove preostale godine do susreta u Madridu pažljivo se pripremajte sa svojim biskupima, župnicima, animatorima, organizacijama. Kvalitet našeg susreta u avgustu sledeće godine zavisice ponajpre od naše duhovne pripremljenosti, naše molitve, našeg zajedničkog slušanja reči Božje i međusobne podrške.

Dragi mladi, budućnost Crkve leži u vama! Potrebni su joj vaša živa vera, kreativna solidarnost i energija vaše nade. Vaša prisutnost obnavlja, pomlađuje i daje novu snagu Crkvi. Iz tog razloga je Svetski dan mladih važan događaj i na slavu ne samo vama, nego celom Božjem narodu. Crkva u Španiji aktivno se priprema za vaš dolazak na veliko slavlje vere. Zahvaljujem španskim biskupijama, župama, crkvenim organizacijama i pokretima, religijskim zajednicama, kao i svima

ostalima koji doprinose organizovanju susreta. Gospod neka ih nagradi za to. Neka Majka Božja bude uz vas na putu priprema i organizacije. Ona je Božju reč i Božju volju prihvatila s verom. Njeno „da“ Bogu dalo joj je neizmernu snagu darovanja. Neka bude uz vas i neka vas učvršćuje u veri i darovanju sebe drugima.

U mojim ste molitvama.

Gospod neka vas blagoslovi!

Vatikan, 6. avgusta 2010,

papa Benedikt XVI

© Copyright 2010 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana